

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 14 octombrie 2014****de identificare a unei țări terțe pe care Comisia o consideră țară terță necooperantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat**

(2014/715/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, în special articolul 31,

întrucât:

1. INTRODUCERE

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 (Regulamentul INN) instituie un sistem al Uniunii pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).
- (2) Capitolul VI din Regulamentul INN definește procedura în ceea ce privește identificarea țărilor terțe necooperante, demersurile cu privire la țările identificate ca țări terțe necooperante, stabilirea unei liste a țărilor necooperante, radierea de pe lista țărilor necooperante, publicarea listei țărilor necooperante și eventualele măsuri de urgență.
- (3) În conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN, Comisia Europeană poate identifica țările terțe pe care aceasta le consideră necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN. O țară terță poate fi identificată ca țară terță necooperantă în cazul în care nu se achită de sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate sa de stat de pavilion, stat portuar, stat costier sau stat comercial și care presupun luarea de măsuri de prevenire, descurajare și eliminare a activităților de pescuit INN.
- (4) Identificarea țărilor terțe necooperante se bazează pe analiza tuturor informațiilor prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul INN.
- (5) În conformitate cu articolul 33 din Regulamentul INN, Consiliul poate stabili o listă a țărilor necooperante. Măsurile prevăzute la articolul 38 din Regulamentul INN se aplică acestor țări.
- (6) În conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul INN, țărilor terțe de pavilion li se solicită să notifice Comisiei măsurile adoptate privind implementarea, controlul și aplicarea legilor, reglementărilor și măsurilor de conservare și gestionare care trebuie respectate de către navele lor de pescuit.
- (7) În conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN, Comisia cooperează din punct de vedere administrativ cu țările terțe în domeniile legate de punerea în aplicare a prevederilor privind certificarea capturii din respectivul regulament.
- (8) În conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, prin Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 ⁽²⁾ („Decizia din 15 noiembrie 2012”), Comisia a notificat opt țări terțe cu privire la posibilitatea identificării lor ca țări necooperante în temeiul Regulamentului INN.

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 15 noiembrie 2012 de notificare a țărilor terțe în privința cărora Comisia consideră că există posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (JO C 354, 17.11.2012, p. 1).

- (9) În Decizia sa din 15 noiembrie 2012, Comisia a inclus informații privind faptele și motivele esențiale care stau la baza respectivei identificări preliminare.
- (10) Tot la 15 noiembrie 2012, prin scrisori separate, Comisia a notificat cele opt țări terțe în legătură cu faptul că are în vedere posibilitatea de a le identifica drept țări terțe necooperante. Decizia din 15 noiembrie 2012 a fost anexată acestor scrisori.
- (11) În aceste scrisori, Comisia a subliniat că, pentru a nu fi identificate și propuse în vederea includerii pe lista oficială a țărilor terțe necooperante, după cum se prevede la articolul 31, respectiv articolul 33 din Regulamentul INN, țările terțe respective au fost invitate să stabilească și să pună în aplicare, în strânsă cooperare cu Comisia, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate în Decizia din 15 noiembrie 2012. Dacă ar fi aplicat la timp și în mod eficace planul de acțiune, țările în cauză ar fi putut evita identificarea lor ca țări terțe necooperante și propunerea lor în vederea includerii pe lista finală.
- (12) În consecință, Comisia a invitat cele opt țări terțe în cauză: (i) să adopte toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acțiunilor cuprinse în planurile de acțiune propuse de către Comisie; (ii) să evalueze punerea în aplicare a acțiunilor cuprinse în planurile de acțiune propuse de către Comisie; și (iii) să trimită Comisiei, o dată la șase luni, rapoarte detaliate de evaluare a aplicării fiecărui acțiuni privind, printre altele, eficacitatea individuală și/sau generală în ceea ce privește asigurarea unui sistem de control al pescuitului pe deplin conform.
- (13) Cele opt țări terțe în cauză au avut posibilitatea de a răspunde în scris cu privire la aspecte indicate în mod explicit în decizia Comisiei, precum și cu privire la alte informații relevante. Aceste țări au fost autorizate să prezinte probe care să infirme sau să completeze faptele invocate în Decizia din 15 noiembrie 2012 sau să adopte, după caz, un plan de acțiune menit să aducă îmbunătățiri și să ia măsuri pentru remedierea situației. Celor opt țări li s-a asigurat dreptul de a solicita sau de a furniza informații suplimentare.
- (14) Prin urmare, prin decizia sa și prin scrisorile din 15 noiembrie 2012, Comisia a inițiat un dialog cu cele opt țări terțe și a indicat faptul că, în opinia sa, un termen de șase luni este, în principiu, suficient pentru ajungerea la un acord.
- (15) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare. Observațiile orale și în scris, prezentate de către cele opt țări terțe ca urmare a Deciziei din 15 noiembrie 2012, au fost examinate și luate în considerare. Cele opt țări au fost informate în permanență, verbal sau în scris, în legătură cu analiza întreprinsă de Comisie.
- (16) Republica Democratică Socialistă Sri Lanka (Sri Lanka) nu a respins faptele invocate de Comisie și nu a pus în aplicare planul de acțiune pentru a remedia situația.
- (17) Prezenta decizie de punere în aplicare a Comisiei de identificare a statului Sri Lanka ca țară terță pe care Comisia o consideră necooperantă în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN este rezultatul unui proces de anchetă și dialog, în contextul punerii în aplicare a Regulamentului INN. Acest proces respectă cerințele de fond și de procedură prevăzute în regulamentul respectiv, care se referă, printre altele, la obligațiile care îi revin țării terțe în temeiul dreptului internațional în calitatea sa de stat de pavilion, stat portuar, stat costier sau stat comercial pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN.
- (18) Decizia de punere în aplicare a Comisiei de a identifica Sri Lanka ca țară terță pe care Comisia o consideră ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN atrage după sine consecințele prevăzute la articolul 18 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul INN.

2. PROCEDURA CU PRIVIRE LA SRI LANKA

- (19) La 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, Comisia a notificat Sri Lanka asupra faptului că analizează posibilitatea de a identifica Sri Lanka ca țară terță necooperantă ⁽¹⁾.
- (20) Comisia a invitat Sri Lanka să stabilească, în strânsă cooperare cu serviciile sale, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate în Decizia sa din 15 noiembrie 2012.

⁽¹⁾ Scrisoare către ministrul pescuitului și al dezvoltării resurselor acvatice din Sri Lanka din 15 noiembrie 2012.

- (21) Principala deficiență identificată de Comisie în planul de acțiune sugerat a fost cu privire la nepunerea în aplicare a unor obligații prevăzute de dreptul internațional, legate mai ales de adoptarea unui cadru legal adecvat, de lipsa unei monitorizări adecvate și eficiente, de lipsa unui sistem de observare, de lipsa unui sistem de sancționare disuasivă, precum și de lipsa unei puneri în aplicare adecvate a regimului de certificare a capturii. Alte deficiențe identificate sunt legate, în mod mai general, de respectarea obligațiilor internaționale, inclusiv cele prevăzute de recomandările și rezoluțiile organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP). S-a identificat, de asemenea, lipsa de conformitate cu recomandările și rezoluțiile organismelor relevante, cum ar fi Planul internațional de acțiune împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat al Organizației Națiunilor Unite (IPOA-IUU). Cu toate acestea, lipsa conformității cu recomandările și rezoluțiile fără caracter obligatoriu a fost luată în considerare numai ca probă suplimentară și nu a stat la baza identificării.
- (22) Prin scrisoarea sa din 14 decembrie 2012, Sri Lanka a informat Comisia în legătură cu măsurile instituționale instituite în vederea soluționării deficiențelor identificate în planul de acțiune propus.
- (23) Sri Lanka a prezentat observații scrise la 31 decembrie 2012 și 4 ianuarie 2013.
- (24) Prin scrisoarea din 7 februarie 2013, Comisia a solicitat ca Sri Lanka să pună la dispoziție informații actualizate privind domeniile esențiale ale planului de acțiune propus.
- (25) La 13 martie 2013, autoritățile din Sri Lanka au prezentat următoarele documente: (i) scrisoarea de însoțire și scrisoarea explicativă; (ii) calendarul actualizat al statului Sri Lanka privind toate măsurile care trebuie întreprinse; (iii) informații actualizate privind domeniile esențiale ale planului de acțiune propus; (iv) planul național de acțiune 2013 privind combaterea pescuitului INN; (v) procedurile administrative și orientările actualizate privind utilizarea certificatelor de captură; (vi) alocarea bugetară 2013 pentru înființarea în aeroport a unui suboficiu al Diviziei de control al calității din cadrul Ministerului pescuitului și al dezvoltării resurselor acvatice; (vii) textele proiectelor de legislație revizuită privind respectarea obligațiilor legale, monitorizarea flotei de lungă distanță și sancțiunile disuasive; (viii) măsurile de sensibilizare a operatorilor față de regimul de certificare a capturii; (xi) schema de inspecții; și (x) orientările pentru procedurile de investigare a activităților INN în marea liberă.
- (26) Consultările tehnice dintre Comisie și Sri Lanka au avut loc la Bruxelles, la 17 aprilie 2013. În cursul acestei reuniuni, autoritățile din Sri Lanka au prezentat Comisiei recentul plan de acțiune național pentru combaterea pescuitului INN, precum și măsurile planificate pentru a îmbunătăți controlul încrucișat al informațiilor conținute în certificatele de captură și revizuirea inițiată a cadrului juridic.
- (27) În comunicările sale din 30 mai 2013 și 3 iunie 2013, Sri Lanka a subliniat angajamentul față de punerea în aplicare la timp a unei foi de parcurs, elaborate de Sri Lanka, precum și adoptarea modificărilor legislative pentru a consolida măsurile punitive pentru pescuitul INN și inițierea procesului de achiziție al sistemului de monitorizare a navelor (VMS).
- (28) Pe baza progreselor constatate în perioada cuprinsă între noiembrie 2012 și începutul lunii iunie 2013, Comisia a informat Sri Lanka, prin scrisoarea din 11 iunie 2013, că, pentru a se obține rezultate tangibile în soluționarea deficiențelor evidențiate în Decizia din 15 noiembrie 2012 și pentru a se duce la bun sfârșit acțiunile necesare, Comisia va menține dialogul cu Sri Lanka pentru o perioadă suplimentară de nouă luni, până la 28 februarie 2014. Această scrisoare a fost urmată la 20 iunie 2013 de o propunere actualizată a Comisiei privind planul de acțiune.
- (29) Sri Lanka a prezentat un raport intermediar la 22 august 2013 pentru perioada 31 mai 2013-15 august 2013, urmat de o prezentare la 28 octombrie 2013 a unor informații privind procedura pentru adoptarea legislației modificate.
- (30) Comisia a vizitat autoritățile din Sri Lanka în cauză în perioada 28-30 ianuarie 2014. Aceste autorități au fost informate în permanență cu privire la evoluția situației, în conformitate cu Decizia din 15 noiembrie 2012 și planul de acțiune propus. În timpul vizitei Comisiei, autoritățile din Sri Lanka au avut ocazia să facă declarații și să furnizeze documentele relevante ca răspuns la Decizia din 15 noiembrie 2012, precum și să informeze Comisia cu privire la cele mai recente evoluții privind desfășurarea planului de acțiune.
- (31) La 27 martie 2014, Sri Lanka a furnizat un alt raport intermediar pentru perioada 16 august 2013-21 martie 2014 și a depus următoarele documente: (i) informații actualizate privind domeniile esențiale ale planului de acțiune propus; (ii) calendarul actualizat privind punerea în aplicare a planului național de acțiune pentru combaterea pescuitului INN; (iii) scrisori din partea Ministerului pentru pescuit și dezvoltarea resurselor acvatice către Ministerul Afacerilor Externe prin care solicită aderarea la Acordul de conformitate al FAO și investigarea

resortisanților implicați în activități de pescuit INN sub pavilionul altor state; (iv) cerere de finanțare a VMS și demonstrarea cerințelor privind transponderul; (v) informații privind formările de sensibilizare; și (vi) specimene ale jurnalului de pescuit revizuit 2014 și ale planului de inspecție în porturi pentru navele de adâncime și navele de pescuit în marea liberă. Informațiile includ, de asemenea, adoptarea de către Parlamentul din Sri Lanka, la 5 noiembrie 2013, a legii revizuite privind pescuitul. Sri Lanka a prezentat un raport intermediar suplimentar la 1 august 2014 acoperind perioada până în iulie 2014, care, pe lângă informațiile actualizate privind domeniile esențiale ale planului de acțiune propus și calendarul actualizat privind punerea în aplicare a planului național de acțiune pentru combaterea pescuitului INN conținea, de asemenea, o scrisoare din partea Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului pescuitului și dezvoltării resurselor acvatice, prin care se informa asupra faptului că o copie a instrumentului de acceptare pentru aderarea la Acordul de conformitate al FAO se va transmite după aderare; o cerere a procurorului general de a introduce sancțiuni mai severe în legislația actuală; două scrisori ale raportorilor juridici, însoțite de proiectele revizuite de regulamente respectiv, regulamentele privind operațiunile de pescuit în marea liberă și colectarea datelor privind capturile de pește, plus un rezumat al programelor de sensibilizare pentru comandantii de nave care navighează în marea liberă și raportul de punere în aplicare către IOTC privind sistemul regional de observare. Sri Lanka a prezentat informații suplimentare la 29 august 2014, explicând progresele privind deficiențele constatate (și anume, proiectele de regulamente privind operațiunile de pescuit în marea liberă și colectarea datelor privind capturile de pește, circulara informativă privind sancționarea, informații privind programele de observare și de inspecție și informații privind progresele realizate cu privire la deficiențele constatate). Sri Lanka a prezentat noi observații la 18 și 19 septembrie 2014 prin care confirmă adoptarea regulamentelor privind operațiunile de pescuit în marea liberă și colectarea datelor privind capturile de pește, reflecția asupra activității interne de redactare a unui Memorandum al Cabinetului privind sistemul de sancțiuni disuasive, reflecția asupra realizării conformității IOTC, informații cu privire la jurnalul de bord, inspecția și acoperirea sistemului de observare, informații cu privire la posibila echipare parțială treptată cu transpondere VMS a navelor sale de pescuit pentru perioada începând din luna ianuarie 2015 până în luna august 2015 (deși contractul cu contractantul nu a fost încă semnat și pus în aplicare).

- (32) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare. Observațiile verbale și scrise prezentate de Sri Lanka ca urmare a Deciziei din 15 noiembrie 2012 au fost examinate și luate în considerare, iar statul Sri Lanka a fost informat în permanență, verbal sau în scris, în legătură cu comentariile Comisiei.
- (33) În lumina informațiilor colectate, după cum se indică în considerentele 34-67, Comisia consideră că Sri Lanka nu a abordat într-o măsură suficientă aspectele ce prezintă motive de îngrijorare și deficiențele prezentate în Decizia din 15 noiembrie 2012. Sri Lanka nu a pus în aplicare integral măsurile propuse în planul de acțiune însoțitor.

3. IDENTIFICAREA REPUBLICII SRI LANKA CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (34) În temeiul articolului 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia a analizat îndeplinirea de către Sri Lanka a obligațiilor sale internaționale în calitatea sa de stat de pavilion, stat portuar, stat costier sau stat comercial, în conformitate cu concluziile Deciziei din 15 noiembrie 2012 și cu informațiile relevante furnizate de Sri Lanka, cu planul de acțiune propus, precum și cu măsurile luate pentru remedierea situației. În sensul prezentei (re)examinări, Comisia a ținut seama de parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

3.1. Recurența activităților de pescuit INN [articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN]

- (35) Astfel cum s-a subliniat în considerentul 292 al Deciziei din 15 noiembrie 2012, Comisia a stabilit că Sri Lanka nu dispune de niciun fel de legislație care prevede autorizarea pescuitului în marea liberă.
- (36) Astfel cum s-a menționat în considerentul 296 al Deciziei din 15 noiembrie 2012, 13 nave din Sri Lanka au fost incluse în proiectul de listă a navelor INN a IOTC, deoarece au fost surprinse pescuind cu încălcarea măsurilor de conservare și gestionare ale Comisiei Tonului din Oceanul Indian (IOTC). Ulterior Deciziei din 15 noiembrie 2012, Sri Lanka nu a interzis navelor sale să pescuiască ilegal în marea liberă și nici nu a adoptat imediat o legislație care să permită pescuitul în marea liberă și emiterea de licențe de pescuit în marea liberă, pentru a evita activitățile ilegale de pescuit ale navelor sale de pescuit. În schimb, 5 noiembrie 2013, Sri Lanka a adoptat în final o versiune revizuită a Legii pescuitului prin care se permite pescuitul în marea liberă. Sri Lanka a elaborat o legislație de punere în aplicare pentru acordarea de licențe pentru navele de pescuit în marea liberă, această legislație de punere în aplicare a fost adoptată în septembrie 2014 (potrivit informațiilor furnizate de autorități), însă nu a fost încă pusă în aplicare. De asemenea, Sri Lanka a redus numărul de nave care operează în zona de competență IOTC de la 3 307 la 1 758 de nave, dar aceste nave de pescuit pescuiesc încă în marea liberă pe baza unei licențe administrative, nu a unei licențe legale. În această privință, se reamintește faptul că, în conformitate cu

articolul 18 alineatul (3) litera (b) punctul (ii) din Acordul Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pește ⁽¹⁾ (UNFSA — *United Nations Fish Stocks Agreement*), un stat de pavilion trebuie să ia măsuri pentru a interzice pescuitul în marea liberă de către navele sale care nu dețin autorizația corespunzătoare sau care nu sunt autorizate să pescuiască. Actuala situație demonstrează în mod clar faptul că Sri Lanka nu acționează în conformitate cu responsabilitățile sale internaționale în calitate de stat de pavilion.

- (37) Ulterior Deciziei din 15 noiembrie 2012, potrivit informațiilor extrase de pe site-ul IOTC ⁽²⁾, 3 nave sub pavilionul statului Sri Lanka, *Malshiri No. 1*, *Gold Marine 5* și *Lakpriya 2* au fost surprinse de către statele de coastă în 2013, în baza presupunerii că erau implicate în activități de pescuit INN. Se reamintește faptul că, în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) din UNFSA, statul de pavilion este responsabil pentru navele sale care desfășoară activități în marea liberă. În plus, în conformitate cu articolul 118 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS), un stat de pavilion trebuie să coopereze la conservarea și gestionarea resurselor vii, fapt care este, în mod clar, subminat de prezența flotei sale care funcționează în zona de competență a IOTC fără licențe de pescuit legale și, prin urmare, desfășoară activități de pescuit INN, în conformitate cu definițiile de la articolul 2 din Regulamentul INN.
- (38) În plus, în 2013, s-a constatat că 13 alte nave din Sri Lanka, inspectate în timp ce tranzitau zona economică exclusivă (ZEE) a unui stat de coastă, au încălcat măsurile de conservare și gestionare ale IOTC. Comisia consideră că desfășurarea în continuare a pescuitului de către navele din Sri Lanka cu încălcarea măsurilor de conservare și gestionare ale IOTC este un indiciu clar al faptului că Sri Lanka nu a reușit să își asume propriile responsabilități în calitate de stat de pavilion în temeiul dreptului internațional, astfel cum se precizează la considerentul 37.
- (39) De asemenea, această situație demonstrează faptul că Sri Lanka nu se asigură că navele de pescuit autorizate să îi arboreze pavilionul nu se angajează în activități de pescuit INN sau nu sprijină acest tip de pescuit, încălcând punctul 34 din IPOA privind pescuitul INN care prevede ca statele să se asigure că navele de pescuit autorizate să arboreze pavilionul lor nu se angajează în activități de pescuit INN sau nu sprijină acest tip de pescuit. În plus, existența navelor sub pavilionul statului Sri Lanka la care face referire la considerentele 36-38 evidențiază, de asemenea, faptul că Sri Lanka nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 19 alineatele (1) și (2) din UNFSA, în temeiul cărora un stat de pavilion are obligația de a asigura conformitatea navelor care arborează pavilionul său cu normele de conservare și gestionare ale ORGP.
- (40) Comisia a constatat, de asemenea, că Sri Lanka nu poate adopta în mod eficace măsuri adecvate în legătură cu pescuitul INN din cauza deficiențelor existente în cadrul său juridic. Astfel, planul de acțiune propune o revizuire a cadrului juridic cu scopul de a garanta respectarea obligațiilor internaționale în ceea ce privește marea liberă, remedierea lipsei de mijloace operaționale suficiente pentru a monitoriza eficient flota de lungă distanță din Sri Lanka și crearea unui sistem de sancțiuni disuasiv.
- (41) Astfel cum se menționează la considerentul 36 din prezenta decizie, Sri Lanka a adoptat în noiembrie 2013 o lege a pescuitului revizuită care permite navelor sale să pescuiască în afara zonei sale economice exclusive. Cu toate acestea, legea care prevede punerea în aplicare a sistemului de licențe în marea liberă este încă în stadiul de proiect și, prin urmare, nu se aplică. Licențele sunt emise în prezent de către administrație, fără o procedură prestabilită, într-un mod nesistemic. În plus, Legea pescuitului revizuită prevede, de asemenea, sancțiuni mai severe pentru infracțiuni asociate pescuitului INN, care ar putea fi considerate ca un factor descurajant numai pentru o parte din flota de lungă distanță din Sri Lanka (în special pentru ambarcațiuni de mici dimensiuni, care pescuiesc în afara ZEE a Republicii Sri Lanka, pentru care sancțiunile ar putea fi considerate adecvate, având în vedere capacitatea limitată de pescuit a acestor nave). Cu toate acestea, flota de nave de dimensiuni mari (de peste 24 de metri în lungime) a statului Sri Lanka a crescut în 2013 și 2014, iar nivelul sancțiunilor prevăzute de noua lege privind pescuitul care se aplică pentru acest segment al flotei nu poate fi considerat ca având un efect de descurajare, aceste nave având o capacitate de pescuit de 10 până la 20 ori mai mare decât cea a navelor de dimensiuni mai mici. Legislația actuală ⁽³⁾ prevede o amendă maximă de 8 429 EUR [LKR 1 500 000 ⁽⁴⁾], care nu poate fi considerată eficace în ceea ce privește asigurarea conformității, pentru a descuraja încălcările și pentru a-i priva pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile lor ilegale. Prin urmare, un asemenea nivel de sancțiuni nu poate fi considerat a fi în concordanță cu articolul 19 alineatul (2) din UNFSA care prevede, printre altele, că sancțiunile ar trebui să fie suficient de severe și să îi priveze pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile ilegale ale acestora. Prin urmare, Comisia consideră că sistemul de sancțiuni introdus de Sri Lanka este în mod evident inadecvat și nu este, în mod clar, proporțional cu gravitatea posibilelor încălcări, cu impactul potențial al încălcării asupra resurselor și cu potențialele beneficii care ar putea rezulta din astfel de acțiuni ilegale.

⁽¹⁾ Acordul Națiunilor Unite pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Convenției Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 referitoare la conservarea și gestionarea stocurilor de pești transzonale și a stocurilor de pești mari migratori.

⁽²⁾ <http://iotc.org/meetings/11th-session-compliance-committee-coc11>

⁽³⁾ Legea pescuitului și resurselor acvatice (modificare), nr. 35 din 2013.

⁽⁴⁾ 8 429 EUR pe baza cursului de schimb din 27 mai 2014.

- (42) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Sri Lanka având în vedere obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion sunt insuficiente pentru respectarea dispozițiilor articolului 118 din UNCLOS și ale articolelor 18, 19 și 20 din UNSFA.
- (43) Ținând seama de considerentele 292-299 ale Deciziei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, Comisia consideră, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul INN, că Sri Lanka nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional în calitate de stat de pavilion, în ceea ce privește navele implicate în pescuitul INN și pescuitul INN desfășurat sau sprijinit de nave de pescuit care arborează pavilionul său sau de resortisanții săi și nu a luat suficiente măsuri pentru a contracara pescuitul INN identificat și recurent desfășurat de navele care au arborat pavilionul său.

3.2. Nerespectarea obligațiilor legate de cooperare și aplicare [articolul 31 alineatul (5) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul INN]

- (44) Astfel cum s-a descris în considerentele 302-311 din Decizia din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat dacă Sri Lanka a cooperat în mod efectiv cu Comisia în cadrul anchetelor și a activităților conexe.
- (45) În ceea ce privește navele menționate în considerentul 293 al Deciziei din 15 noiembrie 2012, Sri Lanka avea obligația, după cum se indică în considerentul 296 al acestei decizii, să prezinte un raport lunar cu privire la acțiunile întreprinse împotriva acestor nave. Această raportare se materializează numai pentru nouă din cele 12 luni în 2013 și pentru două luni în loc de patru, în 2014. În contradicție cu dispozițiile articolului 20 din UNFSA care prevede obligațiile statelor de a investiga, de a coopera, fie direct, fie prin intermediul unei organizații regionale de gestionare a pescuitului pentru a asigura respectarea și executarea măsurilor de conservare și gestionare ale ORGP, Sri Lanka nu a reușit, așadar, să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în materie de cooperare internațională și aplicare.
- (46) Astfel cum s-a descris la considerentul 302 al Deciziei din 15 noiembrie 2012, precum și la considerentul 45 de mai sus, Sri Lanka nu și-a îndeplinit obligațiile de raportare lunară către IOTC pentru cele 13 nave srilankeze care se presupune a fi implicate în activități de pescuit INN, dar nementionate de IOTC. Astfel, Sri Lanka și-a demonstrat incapacitatea de a îndeplini condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă, în conformitate cu dreptul său intern, jurisdicția asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra comandantului, ofițerilor și echipajului.
- (47) În plus, conform considerentelor 306-307 ale Deciziei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat dacă Sri Lanka a luat măsuri eficace de aplicare a legii în ceea ce privește operatorii responsabili pentru pescuitul INN și dacă s-au aplicat sancțiuni suficient de severe pentru a îi priva pe autorii infracțiunii de avantajele care rezultă din pescuitul INN.
- (48) Astfel cum se explică în considerentul 41, în urma adoptării Deciziei din 15 noiembrie 2012, Sri Lanka nu a pus în practică un sistem de sancțiuni disuasive pentru segmentul navelor mari din flota sa. Actuala listă de sancțiuni nu este în concordanță cu articolul 19 alineatul (2) din UNFSA care prevede, printre altele, că sancțiunile ar trebui să fie suficient de severe și să îi priveze pe autorii infracțiunilor de avantajele care rezultă din activitățile ilegale ale acestora.
- (49) Dovezile disponibile confirmă în continuare faptul că Sri Lanka nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional în legătură cu măsurile eficiente de aplicare a legii. În această privință, după cum s-a explicat în considerentele 36-38, existența continuă a navelor de pescuit care încalcă măsurile de conservare și gestionare ale IOTC subliniază incapacitatea Republicii Sri Lanka de a-și onora responsabilitățile în ceea ce privește navele sale care navighează în marea liberă, astfel cum se prevede la articolul 18 alineatele (1) și (2) din UNFSA.
- (50) După cum se evidențiază în considerentul 309 din Decizia din 15 noiembrie 2012, nivelul de dezvoltare al statului Sri Lanka nu poate fi considerat drept un factor care subminează capacitatea autorităților competente de a coopera cu alte țări și de a pune în practică măsurile de aplicare a legii. Evaluarea constrângerilor specifice legate de dezvoltare se detaliază la considerentele 65-67.
- (51) Prin urmare, acțiunile întreprinse de Sri Lanka având în vedere obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion sunt insuficiente pentru respectarea dispozițiilor articolului 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS și ale articolelor 18 și 19 din UNFSA.
- (52) Având în vedere considerentele 302-311 ale Deciziei din 15 noiembrie 2012 și evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și articolul 31 alineatul (5) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Sri Lanka nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza dreptului internațional, în calitate de stat de pavilion, în ceea ce privește eforturile de cooperare și de aplicare a legii.

3.3. Nerespectarea obligațiilor de punere în aplicare a normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

- (53) Conform considerentelor 314-334 ale Deciziei din 15 noiembrie 2012, Comisia a analizat informațiile considerate relevante în legătură cu statutul statului Sri Lanka de parte contractantă la IOTC. Prin urmare, Comisia a analizat toate informațiile considerate relevante cu privire la acordul statului Sri Lanka de a aplica măsurile de conservare și gestionare adoptate de IOTC ca urmare a Deciziei din 15 noiembrie 2012.
- (54) Se reamintește că, după adoptarea Deciziei din 15 noiembrie 2012, IOTC a emis rapoarte de conformitate anuale pentru 2013 ⁽¹⁾ și, respectiv, 2014 ⁽²⁾, care arată că Sri Lanka era în continuare neconformă sau numai parțial conformă în anii 2012 și 2013.
- (55) În ceea ce privește raportul de conformitate pentru 2013, Sri Lanka nu a trimis unele dintre informațiile necesare privind statisticile și privind anumite măsuri de conservare și gestionare.
- (56) În special în ceea ce privește rezoluția 10/08 a IOTC ⁽³⁾ privind lista de nave active, Sri Lanka nu a furnizat informații privind indicativul de apel radio internațional pentru fiecare navă. În ceea ce privește rezoluția 06/03 a IOTC ⁽⁴⁾ privind adoptarea de sisteme de monitorizare a navelor (VMS), Sri Lanka nu a reușit să își echipeze navele de peste 15 metri lungime totală cu VMS și să construiască un centru de monitorizare a pescuitului (CMP). De asemenea, Sri Lanka nu a prezentat raportul obligatoriu privind VMS. În ceea ce privește rezoluția 10/02 a IOTC ⁽⁵⁾ privind cerințele statistice obligatorii, Sri Lanka nu a raportat date privind frecvența dimensiunii pentru pescuitul de coastă și nu a raportat date privind capturile nominale, capturile și efortul de pescuit și date privind frecvența dimensiunii la standardele impuse prin această rezoluție pentru sectorul pescuitului costier, pescuitul de suprafață și pescuitul cu paragate. În ceea ce privește rezoluția 05/05 a IOTC ⁽⁶⁾ referitoare la furnizarea de date privind rechinii, Sri Lanka se conformează numai parțial, întrucât datele privind setcile și paragatele au fost furnizate combinat. În ceea ce privește rezoluția 12/05 a IOTC ⁽⁷⁾ privind transbordările efectuate în port, Sri Lanka nu a furnizat raportul obligatoriu. În legătură cu rezoluția IOTC 11/04 privind observatorii ⁽⁸⁾, Sri Lanka nu a aplicat sistemul regional de observare prevăzut de această rezoluție. În special, Sri Lanka nu a stabilit sistemul de observare în ceea ce privește prezența obligatorie de 5 % pe mare, pentru navele cu o lungime de peste 24 m, și nu respectă obligația de raportare a observatorilor.
- (57) În ceea ce privește raportul de conformitate pentru 2014, Sri Lanka nu a transmis unele dintre informațiile necesare privind statisticile și privind anumite măsuri de conservare și gestionare.
- (58) În special, în ceea ce privește rezoluția 13/02 a IOTC ⁽⁹⁾, Sri Lanka nu a adoptat o legislație care să facă obligatorie marcarea uneltelor de pescuit. În ceea ce privește rezoluția 13/08 a IOTC ⁽¹⁰⁾, Sri Lanka nu a prezentat un plan de gestionare a dispozitivelor de concentrare a peștilor (*fish aggregating device* — FAD), nici nu au fost luate măsuri juridice și administrative pentru cele 8 nave de pescuit cu plasă pungă, astfel cum se solicită în Rezoluția 12/13 a IOTC ⁽¹¹⁾. Tot în 2014, în ceea ce privește rezoluția 06/03 a IOTC ⁽¹²⁾, Sri Lanka nu și-a echipat propriile nave de peste 15 metri lungime totală cu VMS, nu a construit un CMP și nici nu a prezentat raportul obligatoriu privind VMS. În ceea ce privește rezoluția 10/02 a IOTC privind cerințele statistice obligatorii, Sri Lanka nu a raportat date privind captura nominală, captura și efortul și nici date privind frecvența dimensiunii la standardele impuse prin această rezoluție. În ceea ce privește rezoluțiile 13/06 ⁽¹³⁾ și 12/04 ⁽¹⁴⁾ ale IOTC, Sri Lanka nu a transpus interdicția privind rechinul cu înotătoare albe și nici nu a pus în aplicare obligațiile pentru navele de pescuit cu plase pungă de a fi echipate cu vârșe și pentru navele de pescuit cu paragate plutitoare de a fi echipate cu tăietoare de funii și dispozitive de decrosare. Tot în 2014, în ceea ce privește rezoluția 11/04 ⁽¹⁵⁾, Sri Lanka nu a pus în aplicare sistemul de observare, astfel cum era obligată. În special, Sri Lanka nu a stabilit sistemul de observare în ceea ce privește prezența obligatorie de 5 % pe mare, pentru navele cu o lungime de peste 24 de metri,

⁽¹⁾ Raport de conformitate al IOTC pentru Sri Lanka, Comitetul pentru controlul conformității, sesiunea a 10-a 2013, CoC10-CR25.

⁽²⁾ Raport de conformitate al IOTC pentru Sri Lanka, Comitetul pentru controlul conformității, sesiunea a 11-a 2014, CoC11-CR25 Rev1.

⁽³⁾ Rezoluția 10/08 privind un registru al navelor active care pescuiesc ton și pește-spadă în zona IOTC

⁽⁴⁾ Rezoluția 06/03 privind crearea unui sistem de monitorizare a navelor.

⁽⁵⁾ Rezoluția 10/02 privind cerințele statistice obligatorii pentru membrii IOTC și părțile necontractante cooperante (PCC).

⁽⁶⁾ Rezoluția 05/05 privind conservarea rechinilor capturați în cadrul activităților de pescuit gestionate IOTC.

⁽⁷⁾ Rezoluția 12/05 privind instituirea unui program de transbordare pentru navele de pescuit de mari dimensiuni.

⁽⁸⁾ Rezoluția 11/04 privind un sistem regional de observare.

⁽⁹⁾ Rezoluția 13/02 privind registrul IOTC al navelor autorizate să opereze în zona de competență a IOTC.

⁽¹⁰⁾ Rezoluția 13/08 Proceduri privind planul de gestionare al dispozitivelor de concentrare a peștilor (FAD), inclusiv specificații mai detaliate ale raportării capturilor din FAD, precum și dezvoltarea de modele FAD îmbunătățite pentru reducerea cazurilor de capturare a speciilor nevizate.

⁽¹¹⁾ Rezoluția 12/13 a IOTC privind conservarea și gestionarea stocurilor de ton tropical în zona de competență a IOTC.

⁽¹²⁾ Rezoluția 06/03 privind adoptarea VMS (sistemul de monitorizare a navelor) și raportul privind progresele înregistrate în adoptarea VMS.

⁽¹³⁾ Rezoluția 13/06 privind un cadru științific și de gestionare privind conservarea speciilor de rechini capturați în cadrul activităților de pescuit gestionate de IOTC.

⁽¹⁴⁾ Rezoluția 12/04 privind conservarea broaștele țestoase marine.

⁽¹⁵⁾ Rezoluția 11/04 privind un sistem regional de observare.

și nu respectă obligația de raportare a observatorilor. În ceea ce privește rezoluția 10/10 a IOTC ⁽¹⁾, Sri Lanka nu a prezentat raportul privind importurile, debarcările, transbordările în porturi a produselor pescărești din ton și specii înrudite.

- (59) Faptul că Sri Lanka nu a reușit să furnizeze IOTC informațiile solicitate și să își îndeplinească obligațiile față de IOTC menționate în considerentele 56 și 58 demonstrează incapacitatea de a își îndeplini obligațiile în calitate de stat de pavilion stabilite în UNCLOS și UNFSA. În special, incapacitatea de a furniza în timp util informații statistice, privind VMS, captura și efortul, transbordările în port și programul de observare subminează capacitatea statului Sri Lanka de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 117 și 118 din UNCLOS. Aceste articole prevăd obligațiile statului de a adopta măsuri pentru resortisanții săi în vederea conservării resurselor vii din marea liberă și de a coopera cu privire la măsurile pentru conservarea și gestionarea resurselor vii în zonele din marea liberă.
- (60) Astfel cum s-a descris la considerentul 322 din Decizia din 15 noiembrie 2012, o serie de elemente au fost constatate în cursul vizitei Comisiei în Sri Lanka în noiembrie 2010, în special în ceea ce privește absența VMS și lipsa unei legislații privind raportarea capturilor. Alte elemente care prezintă motive de îngrijorare, cum ar fi lipsa unui sistem de observare și raportarea necorespunzătoare cu privire la navele și resortisanții identificați ca fiind implicați în activități de pescuit INN au fost subliniate în considerentele 319 și 321 din Decizia din 15 noiembrie 2012 ca urmare a rapoartelor de conformitate ale IOTC pentru 2011 și 2012. În această privință, informațiile furnizate de autoritățile din Sri Lanka în ceea ce privește legislația în materie de pescuit în marea liberă, crearea unui VMS funcțional, a unui sistem de observare fiabil și a unui sistem de înregistrare și raportare a capturilor au arătat că autoritățile nu au asigurat controlul și monitorizarea eficiente și eficace ale navelor sub pavilionul statului Sri Lanka în conformitate cu obligațiile internaționale. În special, astfel cum se indică în considerentele 36, 40 și 41, Sri Lanka a fost invitată să elaboreze un cadru juridic aprofundat pentru a permite pescuitul în mare liberă, împreună cu licențe de pescuit în marea liberă și respectarea rezoluțiilor IOTC, în special în ceea ce privește monitorizarea, controlul și supravegherea flotei proprii, inclusiv VMS, jurnalul de bord și un sistem de raportare a capturilor și un program de observare. În ceea ce privește legislația în materie de pescuit în marea liberă, legea pescuitului a fost modificată pentru a permite pescuitul în marea liberă, iar regulamentul de aplicare pentru emiterea licenței a fost elaborat și adoptat în final în septembrie 2014. Cu toate acestea, deoarece regulamentul de aplicare a fost adoptat abia în septembrie 2014 și nu există nicio informație privind modul în care aceasta ar fi pus în aplicare, sunt emise numai autorizații administrative, în timp ce navele din Sri Lanka operează fără VMS. În ceea ce privește sistemul regional de observare, documentele furnizate de autoritățile din Sri Lanka au arătat că, în ciuda procesului de selecție și de recrutare a unor inspectori, o mare parte a flotei nu va fi acoperită din cauza numărului redus de inspectori (45) comparativ cu numărul mare de nave (1 758 de nave în registrul IOTC al navelor). Cu toate acestea, Sri Lanka nu a înaintat nicio propunere de soluționare a acestei probleme serioase în contextul IOTC, ceea ce înseamnă că nu există o acoperire adecvată a flotei sub pavilion srilankez care operează în marea liberă, din cauza mijloacelor de inspecție inadecvate. În această privință, se reamintește că Sri Lanka se confruntă cu probleme grave în legătură cu raportarea datelor către IOTC, ceea ce subminează capacitatea țării de a-și exercita obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion.
- (61) În ceea ce privește VMS, astfel cum este descris în considerentele 316, 321 și 322 ale Deciziei din 15 noiembrie 2012 și în considerentul (60) din prezenta decizie, Comisia amintește diferite probleme evidențiate de IOTC. Ca urmare a Deciziei din 15 noiembrie 2012, Sri Lanka a afirmat că sistemul VMS propriu este în curs de introducere. Sri Lanka a prezentat Comisiei legislația care demonstrează necesitatea echipării vaselor cu un transponder începând cu 1 noiembrie 2011 și a precizat că un prestator de servicii a fost deja selectat. Cu toate acestea, finanțarea nu era stabilită și negocierile dintre autoritățile din Sri Lanka și instituția financiară relevantă au fost în derulare timp de mai mult de 18 luni. Negocierile se referă la modalitățile și condițiile unui împrumut în vederea achiziționării și instalării unui CMP și la oferirea de asistență financiară pentru ca operatorii să instaleze și să opereze într-o perioadă de timp rezonabilă VMS pentru întreaga flotă din marea liberă. Ca urmare, Sri Lanka nu dispune de un centru de monitorizare a pescuitului. În plus, sistemul VMS este încă în curs de dezvoltare și nu a devenit nicodată operațional. Comisia a stabilit în timpul vizitei sale în ianuarie 2014, astfel cum s-a confirmat de către Sri Lanka și rapoartele ulterioare de conformitate ale IOTC pentru 2013 și 2014, că navele de pescuit srilankeze nu sunt încă echipate cu VMS. În ceea ce privește respectarea cerințelor adoptate de IOTC privind VMS, există discrepanțe între rapoartele de conformitate ale IOTC pentru 2013 și 2014 și acțiunile întreprinse de Sri Lanka. Rapoartele de conformitate prevăd conformitate parțială, în timp ce informațiile furnizate de Sri Lanka arată în mod clar că nu a existat o implementare efectivă a unui VMS. Prin urmare, Sri Lanka nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (3) litera (g) din UNFSA, în contextul informațiilor colectate în legătură cu capacitățile de monitorizare, control și supraveghere ale autorităților srilankeze, în special în legătură cu capacitatea sa operațională de a-și gestiona flota, precum și de a dezvolta și pune în aplicare un VMS funcțional.

⁽¹⁾ Rezoluția 10/10 privind măsurile legate de piață.

- (62) Faptele stabilite în secțiunea 3.3 arată că Sri Lanka a încălcat articolul 18 alineatul (3) din UNFSA.
- (63) Prin urmare, având în vedere obligațiile ce îi revin în calitate de stat de pavilion, Sri Lanka nu s-a conformat suficient dispozițiilor articolelor 117 și 118 din UNCLOS și ale articolului 18 alineatul (3) din UNFSA.
- (64) Ținând seama de considerentele 314-334 ale Deciziei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei respectivei decizii, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Sri Lanka nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în conformitate cu dreptul internațional, cu privire la normele, reglementările și măsurile de conservare și gestionare internaționale.

3.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

- (65) Se reamintește că, potrivit indicelui de dezvoltare umană al Organizației Națiunilor Unite ⁽¹⁾, Sri Lanka este considerată o țară cu un grad mediu de dezvoltare umană (pe locul 92 din 186 de țări). Acest lucru este confirmat, de asemenea, de anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, în care Sri Lanka se află în categoria de țări cu venit mediu inferior.
- (66) Conform considerentului 337 al Deciziei din 15 noiembrie 2012, nu au fost găsite probe coroborante care să indice că incapacitatea statului Sri Lanka de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional este rezultatul lipsei de dezvoltare. După 15 noiembrie 2012, nu au fost prezentate dovezi suplimentare concrete care să arate că deficiențele identificate sunt o consecință a lipsei capacităților și a infrastructurii administrative.
- (67) Ținând seama de considerentele 336-337 ale Deciziei Comisiei din 15 noiembrie 2012 și de evoluțiile ulterioare datei de 15 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, Comisia consideră că stadiul de dezvoltare și performanța generală a Sri Lankăi în ceea ce privește activitățile de pescuit nu sunt afectate de nivelul său de dezvoltare.

4. CONCLUZIE PRIVIND IDENTIFICAREA ȚĂRII TERȚE NECOOPERANTE

- (68) Având în vedere concluziile formulate mai sus în ceea ce privește faptul că Sri Lanka nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat de coastă sau de stat de comercializare și nu a adoptat acțiuni pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN, această țară ar trebui să fie identificată drept țară pe care Comisia o consideră țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN.
- (69) Ținând seama de articolul 18 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul INN, autoritățile competente ale statelor membre sunt obligate să refuze importul produselor de pescuit în Uniune, fără a fi necesar să solicite dovezi suplimentare sau să trimită o cerere de asistență statului de pavilion în momentul în care constată că certificatul de captură a fost validat de către autoritățile unui stat de pavilion identificat ca stat necooperant în conformitate cu articolul 31 din respectivul regulament. Impactul negativ asupra comerțului ar trebui, în măsura posibilului, să fie introdus treptat, pentru a facilita, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei decizii de punere în aplicare a Comisiei și data posibilelor măsuri luate de Consiliu, ajustarea de către părți la noua situație și pentru a oferi operatorilor economici timp pentru a se adapta (corespunzător), având în vedere caracteristicile speciale ale produselor pescărești originare din Sri Lanka și ale întreprinderilor furnizoare din Sri Lanka, printre altele, cele mici și mijlocii. Prin urmare, aplicarea prezentei decizii ar trebui să fie amânată cu trei luni. O astfel de amânare nu trebuie să aibă niciun impact asupra necesității luării unor măsuri urgente de către Consiliu pentru a rezolva rapid situația din Sri Lanka legată de pescuitul INN.
- (70) Se precizează că identificarea statului Sri Lanka ca țară pe care Comisia o consideră necooperantă în sensul prezentei decizii nu exclude nicio acțiune ulterioară întreprinsă de Comisie sau de Consiliu în vederea stabilirii unei liste a țărilor necooperante.
- (71) În cazul în care Consiliul ar include Sri Lanka pe lista de țări terțe necooperante în conformitate cu dispozițiile articolului 33 din Regulamentul INN, prezenta decizie prealabilă de identificare ar deveni caducă.

⁽¹⁾ Pentru trimerile la indicele dezvoltării umane al ONU, a se vedea (clasificarea țărilor menționate în prezenta decizie, actualizată în conformitate cu ultimul raport disponibil al ONU): http://hdr.undp.org/en/media/HDR2013_EN_Summary.pdf

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (JO L 378, 27.12.2006, p. 41).

5. PROCEDURA COMITETULUI

(72) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru pescuit și acvacultură,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Republica Democratică Socialistă Sri Lanka este identificată ca țară terță pe care Comisia o consideră ca țară terță necooperantă în combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la 14 ianuarie 2015.

Adoptată la Bruxelles, 14 octombrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO
